

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica înfricoșatei judecăți

Așez alin și putere din puterea Mea în porți ca să-Mi fac intrarea în carte și să Mă las cuvânt în ea, căci Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt pe pământ cuvânt și carte în zilele acestea și-Mi cresc un popor și Mi-l țin de mânuță și-Mi las glasul peste el ca să fiu Făcătorul lui cel din cer și să fie el născut de sus, din cuvântul Meu, care naște în el pe Dumnezeu mereu, căci fără Dumnezeu înăuntrul lui, omul este altceva pe pământ.

O, pace ție, măi poporul Meu! Învață-te să-Mi spui și tu Mie așa, ca să avem unul de la altul odihnă și mângâiere, tată, până ce vor trece durerile toate, până ce va putea numai Dumnezeu pe pământ cu pacea Sa cerească și cu binele împărăției Lui peste om, cu cer nou și cu pământ nou, și pe care Eu, Domnul, te-am învățat să le lucrezi înaintea Mea împreună cu Mine, căci sfinții așteaptă de două mii de ani să vină această făgăduință și să cuprindă tot, și trebuie să se lepede de sine omul și să se gătească de sărbătoarea aceasta, și am de cuvântat peste om ca să-i cârmuiesc pașii spre voia Mea peste el și să-l călăuzesc pe el spre binele lui, căci voia lui dă să-l despărte de Mine pe om, iar odată cu binele Meu cel pentru credincioșii Mei cei ascultători, vine pe pământ și partea pentru cei necredincioși, dar Eu, Domnul, o iau înainte și chem omul sub mantia Mea și suflu peste el duh dătător de viață ca să guste și să vadă și să-și vină în fire omul, căci Eu am venit cu înnoirea a toate, precum este scris, și pentru om le fac pe toate, fiindcă în om trebuie să-Mi am Eu odihna Mea.

O, poporul Meu cel hrănit din gura Mea cea plină de viață, o, mult trebuie să ia omul aminte la glasul Meu, că mult are de îndreptat și de așezat peste el pentru împărăția Mea în el în toată vremea, că nu e deprins omul să fie mereu, mereu cu Dumnezeu, și se rupe mereu din Mine și face voia lui ca pe pământ, iar rodul ei îl doare apoi și plânge la Mine să-l ajut și să-l tămăduiesc și să-l iau sub mantia Mea, căci este neputincios omul.

Te-aș învăța, omule, să Mă ai pe Mine de viață, tată. O, cum să te pot avea Eu pe tine la învățat, cum să fac să te am? Mi-e dor de tine, tată, la masa învățaturii Mele. Cobor de lângă Tatăl cuvânt pe pământ și Mă țin după tine cu poava de viață din cer pentru tine, că tu ai viață de pe pământ în fapta ta, în firea ta, nu din cele veșnice ale Mele și care îl așteaptă pe om să se întorcă la calea care duce înapoi, spre rai, unde n-a voit omul să-și păstreze viața și bucuria ei, și odihna Mea în el. De atunci Eu, Domnul, umblu suspinând pe urma lui și culeg lacrimi Mie și Mi-e dor de el și Mă doare dorul. Ar fi trebuit să aibă el acest dor, dar satana, îngerul cel căzut prin semeția omului, îi dă lui dor de cele ce pier, și-și pierde omul dorul de Dumnezeu, de binele lui cel de la Mine, iar Eu vin în calea ta, omule, și-ți spun că Mi-e dor să stau cu tine și să-ți fiu de poava și să-ți zidesc Eu în tine viața, căci cele zidite de Mine nu se mai strică, tată, nu mai pier. Dau să te învăț cu fața Mea în tine, ca să semeni cu Mine, așa cum Eu am voit să fii. Plâng și suspin după tine și umblu pe urma ta ca să-ți deschid inima și să-ți înnoiesc și să Mă lași să stau în ea, dar vrea-vei, oare?

O, poporul Meu, pun pe masa Mea cu tine învățatură de rai, fiule, și-i voi face omului tot mai largă calea spre cuvântul Meu din mijlocul tău, ca să vadă el cum îl lucrez Eu pe om, pe cel ce stă la gura Mea ca să învețe. Trebuie să părăsească omul mânia și prostia, care vin una după alta când el se semețește mândrindu-se. Trebuie să se umilească omul ca să poată birui căderea lui din Dumnezeu. Mulți părăsesc păcatul, zic ei, dar dacă nu dau să-L zidească pe Dumnezeu în ei, cad în păcatul părerii de sine, pe care și-l hrănește omul cu duhul mândriei din el, și iată, nu-l lasă diavolul pe om și nu-l scapă din mână cu una cu două. Duhul mândriei face fețe-fețe în om și între om și om, și nu-și dă seama omul de acest păcat, iar cuvântul Meu trebuie bine înțeles față în față cu omul care nu știe câte păcate poate face el după ce dă să se lase de păcat și să-și

apropie de Mine viața și mersul său. O, când omul Mă are pe Mine în el, Mă dă în jur, Mă dă pe Mine în jur și face pe Dumnezeu în jurul său, dar când se are pe el în el, se dă pe el în jurul lui, iar semeția aceasta e păcatul cel ascuns de mintea și de simțirea omului care zice că s-a lăsat de păcat și de lume ca să fie cu Mine, cu calea Mea cu fii pe ea. Eu am lăsat portretul Meu pe pământ între oameni prin tot ceea ce am fost și am făcut, și am lăsat și portretul cel de ucenic, căci am fost ascultător până la moarte pe cruce și am fost blând și smerit cu inima și cu purtarea, dar Mă doare de la mintea celui ce nu știe să citească pe fața Mea, pe viața Mea și să-și așeze apoi pașii și inima lui după chipul și asemănarea Mea. Cel ce voiește să vină după Mine și nu știe să-și ia și cruce ca să ducă, acela să-și cerceteze toate faptele lui care nu seamănă cu Mine, și apoi să caute vindecare pentru ele, să caute el la chipul Meu, la lucrul Meu, la Duhul Meu, la firea Mea și să se vindece de sine, iar doctoria să-i fiu Eu și fața Mea, de la care el să învețe. Cel ce nu știe să se poarte după chipul Meu, după Duhul Meu față în față cu aproapele său și în tot jurul său, acela n-a învățat încă venirea sa la Dumnezeu, urmarea sa pe calea Mea. Omul în care Eu sunt cu fața Mea, cu chipul Meu, acela Îmi dă Mie când Mă vede în aproapele Meu flămând și gol, străin și întristat, pribeag și închis, și caută să-Mi dea față și viață în aproapele său, în cel mic cu viața, iar cine dă Domnului viață în om, acela găsește răsplata sa de-a dreapta Mea când Eu voi sta pe tronul slavei Mele și toți îngerii cu Mine pentru ziua dreptății. Amin.

O, fiilor, cei binecuvântați sunt cei ce rodesc, sunt cei plini de Dumnezeu, și care fac lucrarea de a-L așeza pe Domnul în omul cel sărac de fața Mea în el din pricina duhului întunericii de pe pământ și din om apoi, dar când Eu n-am în om hrană și apă, haină și casă, vindecare sau cercetare de la cei din jurul lui, atunci Eu încă plâng în om, și cer socoteală celui de lângă Mine că nu M-a ajutat.

Să vină omul să ia de pe masa Mea cu voi învățatură, căci dacă vine și nu ia în fapta sa viața pe care-l învăț Eu pe om să și-o lucreze, și tot la fel să facă și cu aproapele său, acela vine zădărnice la Mine și la scăpare de la Mine. Faptele semeției omului se văd după rodul lucrului său înaintea Mea și înaintea semenilor lui, și tot așa se văd și cele ale Mele fapte prin cei binecuvântați și plini de Dumnezeu, care-L cercetează pe Domnul când El nu are viață și ajutorare în omul sărac de viață pentru Dumnezeu.

Cuvântul Meu să străbată cerurile și pământul de la o margine la alta și să se facă el lumină în calea oamenilor și să vadă ei lumina, căci omul umblă prin întunericul veacului acesta și nu vede cum merge! Eu, Domnul, voi înlesni cale cu rod cuvântului Meu din mijlocul tău, poporul Meu, ca să-i trezească el pe cei aleși ai Mei. Voiesc să se despartă omul de păcat și să vadă apoi. Voiesc să se uite omul la Mine și apoi la el și să vadă, să Mă vadă și să se vadă, și apoi să știe să dea viață lui Dumnezeu în el. Amin.

O, poporul Meu cel cu merinde din cer pe masa ta, o, fiilor, feriți-vă de duhul mândriei cel de multe feluri, și vă veți putea feri de el dacă veți învăța de la Mine ce este el, ce face el și cât îl slăbește el pe om de Dumnezeu. Cel gol de Dumnezeu este cel în care nu Se vede Domnul cu fața Sa, cu strălucirea Sa cea binefăcătoare și ziditoare de om nou în cei ce-L au sărac și gol pe Domnul în ei.

Lucrați pe cele binecuvântate, fiilor, și cu ce măsură veți măsura, cu aceea vi se va măsura, dar lucrați ca Dumnezeu, o, fiilor! O, uitați-vă la fața Mea și căutați să fiți după chipul și asemănarea Mea, căci Eu M-am arătat între oameni când am coborât de la Tatăl pe pământ și M-am făcut om! Faceți milostenie cu cele ale Mele din voi și dați-Mi față în om, fiilor! O, dați cuvântul Meu oamenilor, căci Eu, Domnul, le spun lor așa:

Veniți de luați lumină! Veniți și învățați chipul și asemănarea Mea! Nu vă mâniați, nu vă răzbunați unii pe alții, ci iubiți ca Dumnezeu, căci iubirea rabdă îndelung și rămâne pe veci, ca și toți fiii ei. Iubiți pe cei ce nu vă iubesc, căci la aceia le lipsește iubirea și dați-le voi ca să aibă și ei, și le lipsește Dumnezeu și dați-le voi ca să aibă și ei, și veți fi binecuvântații Mei în ziua slavei Mele și vă voi chema de-a dreapta Mea să fiți. Iubiți pe Dumnezeu, și tot așa să-i învățați

și pe semenii voștri, și veți fi scriși cu cei milostivi. Faceți pace între om și Dumnezeu, și veți fi scriși cu cei ce lucrează pacea, și, în sfârșit, fiți credincioși, și veți fi scriși între fiii vieții. Amin.

Pace ție, poporul Meu! Dă-Mi putere să fiu cu tine, tată, și să te veghez și să te învăț să fii și să poți voia Mea și fața Mea s-o lucrezi! Lasă-te sub înțelepciunea tainelor toate, fiule, căci tainic lucrez cu tine, și înțelepciunea este cetatea pe care voiesc s-o așez cu tine pe pământ, că nu este ea pe pământ, iar Eu vin pe pământ la tine și zidesc cu tine această cetate și-i chem pe toți să vină să ia și să aibă, și strig spre ei:

Veniți de luați lumină! Veniți la muntele înțelepciunii Mele și luați, și fiți bogați cu credința în venirea Mea cea de azi după om și cunoașteți vremea, căci însăși vremea și semnele ei vă învață s-o deslușiți și s-o cunoașteți și să credeți apoi. Amin, amin, amin.

14/27 februarie 2011